

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.5.2013
COM(2013) 310 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

**Al patrulea raport privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind
restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru**

(Text cu relevanță pentru SEE)

CUPRINS

1.	Introducere	3
2.	Concluzii ale celui de-al treilea raport privind aplicarea Directivei 93/7/CEE (2004-2007)	3
3.	Evoluții intervenite după cel de-al treilea raport.....	4
3.1.	Tentativa de codificare a directivei	4
3.2.	Grupul de lucru privind restituirea bunurilor culturale	4
3.3.	Alte inițiative referitoare la bunurile culturale.....	5
4.	Aplicarea directivei în perioada 2008-2011	7
4.1.	Rapoartele de aplicare ale statelor membre	7
4.2.	Evaluarea aplicării directivei.....	8
5.	Următoarea etapă	9
	Anexă	10

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

Al patrulea raport privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

Directiva 93/7/CEE a Consiliului, adoptată la 15 martie 1993¹, instituie mecanisme de cooperare administrativă între autoritățile naționale, precum și o acțiune judiciară pentru a reclama restituirea anumitor bunuri culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru.

În conformitate cu articolul 16 din Directiva 93/7/CEE (denumită în continuare „directiva”), statele membre au transmis Comisiei un raport privind aplicarea directivei în perioada 2008-2011². Pe această bază, Comisia a elaborat prezentul document, care constituie cel de-al patrulea raport de evaluare a aplicării directivei³. Acest raport este transmis Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

2. CONCLUZII ALE CELUI DE-AL TREILEA RAPORT PRIVIND APLICAREA DIRECTIVEI 93/7/CEE (2004-2007)

Al treilea raport de evaluare privind aplicarea directivei concluzionase că directiva este un instrument util pentru a permite recuperarea anumitor bunuri culturale și, astfel, un instrument adecvat al Uniunii Europene pentru a contribui la acțiunile statelor membre îndreptate spre salvagardarea patrimoniului lor. Totuși, acest raport reflecta nemulțumirile statelor membre în legătură cu limitările directivei, în special în ceea ce privește perioada scurtă acordată pentru exercitarea acțiunii în restituire.

Conform acestui raport, cooperarea administrativă și schimbul de informații se îmbunătățiseră atât în interiorul statelor membre (între autoritățile responsabile de cultură, vămi, poliție etc.),

¹ Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 74, 27.3.1993, p. 74), modificată prin Directiva 96/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 februarie 1997 (JO L 60, 1.3.1997, p. 59) și prin Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 (JO L 187, 10.7.2001, p. 43).

² Comisia a primit contribuții din partea a 22 de state membre.

³ Primul raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale și a Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2000)325 final din 25 mai 2000. Al doilea raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2005)675 final din 21 decembrie 2005. Al treilea raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2009)408 final din 30 iulie 2009.

cât și între autoritățile responsabile de aplicarea directivei în diferitele state membre. Totuși, el sublinia necesitatea de a îmbunătăți, în continuare, cooperarea și schimbul de informații între statele membre.

Statele membre considerau că faptul că directiva era puțin aplicată (atât în ceea ce privește acțiunile din cadrul cooperării administrative, cât și acțiunile în fața tribunalelor naționale) se datora domeniului său de aplicare prea restrâns și condițiilor restrictive impuse pentru exercitarea acțiunii în restituire.

În acest raport, Comisia se angajase să lanseze o discuție privind o eventuală revizuire a directivei, primul pas fiind crearea unui grup de lucru, în cadrul Comitetului privind exportul și restituirea bunurilor culturale, cu scopul de a efectua o analiză aprofundată a aplicării directivei.

3. EVOLUȚII INTERVENITE DUPĂ CEL DE-AL TREILEA RAPORT

3.1. Tentativa de codificare a directivei

În 2007, codificarea Directivei 93/7/CEE făcea parte din programul Comisiei de simplificare a acquis-ului comunitar. Propunerea de codificare a fost retrasă din acest program în urma hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 6 mai 2008 (cauza C-133/06)⁴.

Având în vedere această hotărâre, trebuia să se considere că propunerea de codificare a Directivei 93/7/CEE conținea, în partea sa dispozitivă, un temei juridic derivat⁵. Prin urmare, nu era posibilă o continuare a codificării directivei, deoarece dispoziția în cauză ar fi trebuit eliminată, ceea ce ar fi implicat o modificare substanțială care ar fi depășit domeniul unei simple codificări.

3.2. Grupul de lucru privind restituirea bunurilor culturale

Având în vedere concluziile celui de-al treilea raport, Comisia a inițiat demersurile necesare pentru revizuirea directivei.

Într-o primă etapă, Comisia a creat, în 2009, Grupul de lucru privind restituirea bunurilor culturale, compus din reprezentanți ai autorităților naționale responsabile de aplicarea directivei. Mandatul grupului era următorul: i) de a identifica principalele probleme create de punerea în aplicare a directivei și ii) de a propune soluții eficiente și acceptabile pentru o eventuală revizuire a directivei. Acest grup a fost creat în cadrul Comitetului privind exportul și restituirea bunurilor culturale.

Grupul privind restituirea bunurilor culturale a concluzionat, în 2011, că este necesară revizuirea Directivei 93/7/CEE pentru ca sistemul de restituire a bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” să devină mai eficace. Printre sugestiile referitoare la amplexarea unei eventuale revizui, majoritatea membrilor s-a pronunțat în favoarea: i) prelungirii termenului de un an acordat pentru exercitarea acțiunii în restituire și a

⁴ A se vedea hotărârea din 6 mai 2008, Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene în cauza C-133/06, Culegerea 2008, p. I-03189, la adresa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62006CJ0133:FR:HTML>

⁵ Era vorba despre dispoziția în temeiul căreia Consiliul, acționând în baza unei propuneri din partea Comisiei, analizează la fiecare trei ani sumele indicate în anexa directivei și, dacă este cazul, le actualizează.

termenului de două luni acordat autorităților din statul membru solicitant pentru verificarea naturii bunului cultural aflat într-un alt stat membru, ii) clarificării anumitor dispoziții ale directivei pentru favorizarea aplicării sale, cum ar fi, de exemplu, indicarea unor criterii comune pentru o interpretare mai uniformă a noțiunii de „diligențe necesare” în scopul despăgubirii posesorului sau iii) în favoarea prelungirii termenelor acordate pentru redactarea rapoartelor referitoare la directivă.

Membrii grupului s-au pronunțat cu privire la alte sugestii referitoare la domeniul de aplicare al directivei, în special cu privire la eliminarea pragurilor financiare și/sau de vechime pentru anumite categorii de bunuri din anexă și la eliminarea anexei, cu privire la fixarea sarcinii probei privind diligențele necesare sau cu privire la posibilitatea persoanelor fizice de a intenta o acțiune în restituire.

Membrii grupului au ajuns, de asemenea, la o concluzie privind interesul de a utiliza alte instrumente nelegislative pentru a îmbunătăți cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente și pentru a facilita, astfel, restituirea bunurilor culturale.

Lucrările grupului de lucru și contribuțiile individuale ale membrilor grupului au constituit o sursă de informații foarte importantă pentru evaluarea impactului revizuirii Directivei 93/7/CEE⁶.

Concluziile grupului privind restituirea bunurilor culturale au fost prezentate Comitetului privind exportul și restituirea bunurilor culturale în cadrul celei de-a 17-a reuniuni, la 24 octombrie 2011.

3.3. Alte inițiative referitoare la bunurile culturale

Prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale au suscitat un interes crescut din partea instituțiilor Uniunii Europene și a statelor membre, precum și din partea anumitor organizații internaționale, precum Interpol și UNESCO.

Regulamentul Consiliului privind exportul bunurilor culturale a fost codificat în 2008 [Regulamentul (CE) nr. 116/2009 din 18 decembrie 2008⁷]. În 2011, Comisia a adoptat cel de-al doilea raport privind aplicarea acestui regulament, pentru perioada 2000-2010⁸.

În 2008, la cererea Consiliului Uniunii Europene⁹, Comisia comandase un studiu privind prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale în Uniunea Europeană. Raportul final al acestui studiu, publicat la sfârșitul anului 2011, enumeră instrumentele dreptului internațional și ale dreptului Uniunii Europene în materie de bunuri culturale, precum și obstacolele și dificultățile aflate în calea prevenirii și a combaterii traficului ilicit de bunuri culturale¹⁰.

⁶ Această documentație nu este publică.

⁷ JO L 39, 10.2.2009, p. 1.

⁸ Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale, COM(2011) 382 final, 27 iunie 2011.

⁹ Concluziile Consiliului referitoare la prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale, Bruxelles, 27 și 28 noiembrie 2008, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/08/st14/st14224-re02.fr08.pdf>

¹⁰ „Studiu privind prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale în Uniunea Europeană”, realizat de Centrul de Studii privind Cooperarea Juridică Internațională, CECOJI-CNRS-UMR 6224, Franța. Studiul este disponibil în limbile franceză și engleză, la adresa <http://ec.europa.eu/home->

Acest raport se încheie cu o serie de recomandări pentru prevenirea și combaterea acestui trafic. El recomandă, de exemplu, crearea unui sistem de cooperare între diferitele administrații și instituții vizate de prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale la nivel european, crearea unui portal internet european, aderarea la convențiile internaționale ale UNESCO și UNIDROIT¹¹, instituirea unei obligații de informare, la nivelul Uniunii, cu privire la site-urile de vânzări online, uniformizarea documentelor naționale care autorizează expedierea bunurilor culturale, crearea unui document de liberă circulație în Uniune („pașaport”) sau generalizarea obligației de păstrare a unor registre ale poliției în cazul bunurilor culturale mobile. El recomandă, de asemenea, revizuirea Directivei 93/7/CEE, în vederea îmbunătățirii eficacității sale în materie de restituire și elaborarea unui ghid de bune practici privind restituirea bunurilor culturale.

Pe baza raportului respectiv și a altor lucrări în acest domeniu, Consiliul Uniunii Europene din 13 și 14 decembrie 2011 a adresat recomandări Comisiei și statelor membre cu privire la traficul ilicit de bunuri culturale. În special, Comisia este invitată să sprijine acțiunea statelor membre de protejare eficace a bunurilor culturale, pentru a preveni și a combate acest trafic ilicit și pentru a promova măsuri complementare, după caz¹².

În cadrul lucrărilor Agendei europene pentru cultură și ale Planului de lucru în domeniul culturii pentru perioada 2008-2010, un grup de experți naționali (Metoda deschisă de coordonare - MDC) a lucrat pe tema îmbunătățirii circulației operelor de artă („Mobilitatea colecțiilor”). Unul dintre subgrupurile acestui grup MDC, consacrat prevenirii furtului și a traficului ilicit și exercitării diligențelor necesare, a recomandat adoptarea unor cerințe esențiale referitoare la diligențele necesare¹³.

Urmând această direcție, al doilea plan de lucru în domeniul culturii pentru perioada 2011-2014 adoptat de Consiliu¹⁴ prevede trei inițiative majore referitoare la bunurile culturale.

În primul rând, este vorba despre crearea unui grup de experți însărcinat cu elaborarea unui „set de instrumente”, incluzând orientări în materie de bune practici și un cod deontologic referitor la diligențele necesare în combaterea traficului ilicit și a furtului de bunuri culturale. Trebuie notat faptul că, în acest context, Consiliul Uniunii Europene reunit în zilele de 13 și de 14 decembrie 2011 a recomandat implicarea părților interesate competente în crearea grupului de experți respectiv.

În al doilea rând, este vorba despre examinarea, de către un grup de experți naționali reunit în cadrul metodei deschise de coordonare, a mijloacelor de simplificare a procesului de împrumut al operelor de artă în cadrul Uniunii Europene¹⁵.

[affairs/doc_centre/crime/docs/Rapport%20Trafic%20des%20biens%20culturels%20UE%20-%20FR.pdf#zoom=100](#)

¹¹ Convenția UNESCO privind mijloacele de interdicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate a bunurilor culturale din 1970 și convenția UNIDROIT privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal din 1995.

¹² Concluziile Consiliului Uniunii Europene referitoare la prevenirea și combaterea criminalității în domeniul bunurilor culturale, Bruxelles, 13 și 14 decembrie 2011, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/11/st17/st17541.fr11.pdf>

¹³ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm

¹⁴ Concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, cu privire la planul de lucru în domeniul culturii pentru perioada 2011-2014, JO C 325, 2.12.2010, p.1 http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/european-agenda_fr.htm

În al treilea rând, este vorba despre elaborarea unui studiu referitor la sistemele de estimare a operelor de artă în ceea ce privește garanțiile de stat, asigurările și responsabilitatea comună.

În sfârșit, Comisia a adoptat, în 2010, o propunere de reformare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială. Această propunere prevede ca tribunalele din locul în care se găsește bunul să fie competente pentru acțiunile civile referitoare la drepturile reale sau la posesia bunurilor mobile. Această instanță competentă, care se aplică bunurilor mobile în general, include și acțiuni referitoare la recuperarea bunurilor culturale de către proprietarii lor. Noul regulament va contribui la consolidarea protecției bunurilor culturale¹⁶.

4. APLICAREA DIRECTIVEI ÎN PERIOADA 2008-2011

4.1. Rapoartele de aplicare ale statelor membre

Statele membre semnalează că, din motive evidente, nu dispun de informații despre toate bunurile culturale care au părăsit ilegal teritoriul lor¹⁷. Prin urmare, le este dificil să evalueze dacă numărul de ieșiri ilegale a crescut sau a scăzut.

Rapoartele naționale constată următoarele:

- Aplicarea puțin frecventă a directivei, în special în ceea ce privește acțiunea în restituire (a se vedea tabelele din anexă¹⁸)

Statele membre justifică numărul scăzut al cazurilor de aplicare a directivei prin limitările domeniului său juridic de aplicare, în special în ceea ce privește categoriile definite în anexa sa, precum și prin termenul scurt acordat pentru intentarea acțiunii în restituire și prin dificultatea unei aplicări omogene a articolului 9 de către judecătorii naționali, în vederea despăgubirii posesorului în cazul restituirii bunului.

În plus, unele state membre menționează, de asemenea, costurile financiare legate de acțiunea în restituire sau dificultățile de identificare a tribunalului competent într-un alt stat membru;

¹⁵ Lucrările acestui grup pot fi consultate la adresa http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/policy-documents/omc-working-groups_en.htm

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

¹⁷ Totuși, Republica Cehă a furnizat o prezentare generală a numărului de obiecte ieșite ilegal din țară și care au fost identificate în alte state membre (189 din 1995) și a numărului de bunuri de proveniență ilegală găsite pe teritoriul său (243 din 1995). Italia a furnizat, de asemenea, informații despre obiectele ieșite ilegal de pe teritoriul său (respectiv 10 372 între 2008 și 2011). Aceste date au fost obținute pe baza descoperirilor efectuate de poliția responsabilă de protecția patrimoniului. Într-o mare măsură, acestea erau obiecte arheologice provenite din săpături ilegale. Ungaria estimează că numărul de obiecte ieșite ilegal din țară ajunge la mai multe sute pe an. Conform poliției române, 11 530 de bunuri culturale (dintre care 11 300 de bunuri arheologice) au ieșit ilegal de pe teritoriul țării. Grecia semnalează ieșirea ilegală a unor obiecte, printre care 274 de icoane, 44 de piese de arhitectură din epoca romană, bizantină sau postbizantină, o pictură din secolul al XX-lea, 5 vase (clasice și din epoca romană), 8 monede și 23 de obiecte liturgice. Acest stat membru remarcă o creștere semnificativă a numărului de icoane postbizantine furate.

¹⁸ Pentru a obține date comparabile, Comisia a transmis autorităților centrale responsabile de aplicarea directivei un chestionar similar celui trimis pentru pregătirea rapoartelor precedente. Pentru a facilita colectarea și fiabilitatea datelor, acest sistem de chestionar va fi revizuit.

- Îmbunătățirea progresivă a cooperării administrative și a schimbului de informații între autoritățile centrale ale statelor membre, care ar trebui continuată pentru o mai bună aplicare a directivei

Majoritatea statelor membre consideră că schimbul de informații și cooperarea cu autoritățile celorlalte state membre sunt bune. Totuși, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Germania și Regatul Unit consideră că această cooperare și acest schimb de informații nu sunt suficiente. Autoritățile semnalează, cu titlu de exemplu, importanța de a dispune de suporturi tehnice adecvate pentru a putea cere căutarea obiectelor dispărute și/sau pentru a putea utiliza mai multe limbi de lucru în cadrul contactelor între aceste autorități;

- Necesitatea revizuirii directivei

Statele membre consideră că directiva ar trebui să devină un instrument mai eficace pentru restituirea bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” și care au părăsit ilegal teritoriul lor începând cu 1993. În acest scop, ele sprijină sugestiile formulate de grupul de lucru privind restituirea bunurilor culturale în favoarea unei revizuirii a dispozițiilor actuale.

În plus, Bulgaria și Italia insistă asupra problemei traficului ilicit de obiecte arheologice provenite din săpături ilegale, având în vedere dificultățile întâmpinate pentru a dovedi originea acestor bunuri și data ieșirii lor ilegale. Aceste state membre solicită ca revizuirea directivei să soluționeze această problemă.

În sfârșit, statele membre confirmă vocația dispozițiilor naționale de transpunere a directivei de a se aplica în mod prioritar. Totuși, condițiile restrictive impuse de directivă ar necesita recurgera repetată la convențiile internaționale sau la acțiuni penale pentru a recupera bunurile culturale¹⁹.

4.2. Evaluarea aplicării directivei

Comisia a enumerat, în anexă, cazurile de aplicare a articolelor 4 și 5 din directivă pe baza informațiilor comunicate de autoritățile centrale ale statelor membre. Totuși, aceste date nu sunt întotdeauna concordante și ar putea fi incomplete.

Cele mai frecvente acțiuni de cooperare administrativă realizate de autoritățile naționale vizează căutarea unui bun cultural ieșit ilegal de pe teritoriul lor sau notificarea descoperirii unui bun. Câteva state membre, printre care Germania, Irlanda, Ungaria, Letonia, Austria, Țările de Jos, Polonia sau România semnalează, de asemenea, că au luat măsuri pentru a verifica natura obiectului, pentru a-l conserva sau pentru a preveni sustragerea acestuia de la procedura de restituire.

Contribuțiile naționale semnalează restituiri efective de bunuri culturale efectuate în urma negocierilor desfășurate între autoritățile naționale. Numărul de restituiri pe cale amiabilă este mai mare decât cel al restituirilor realizate pe cale juridică; ele sunt enumerate în anexă.

Rapoartele naționale indică, de asemenea, introducerea a șase cereri de restituire, dintre care una a fost respinsă. Unele autorități naționale responsabile de aplicarea directivei au indicat că nu dispun de informații referitoare la procedurile juridice de restituire.

¹⁹ În acest sens, Bulgaria și Polonia afirmă că au obținut restituiri prin intermediul convenției UNESCO; România semnalează restituirea a 235 de obiecte prin intermediul UNIDROIT.

Mai multe state membre, printre care Belgia, Bulgaria, Italia, Ungaria, Polonia și Finlanda pun în evidență limitele directivei în ceea ce privește obținerea restituirii bunurilor, în special din cauza pragurilor financiare aplicabile anumitor bunuri aparținând patrimoniului național și a termenului de un an acordat pentru exercitarea acțiunii judiciare de restituire. Ele insistă, de asemenea, asupra problemei referitoare la obținerea restituirii bunurilor arheologice provenite din săpături ilegale, din cauza dificultății de a dovedi proveniența bunului și/sau data ieșirii sale ilegale (Bulgaria și Italia).

Rapoartele naționale insistă asupra importanței unei bune cooperări și a unui bun schimb de informații între toate autoritățile implicate, în special între autoritățile centrale responsabile de aplicarea directivei. Conform acestor rapoarte, cooperarea administrativă între autoritățile centrale ale statelor membre s-a îmbunătățit, dar este insuficient structurată și întâmpină probleme legate de barierele lingvistice. De asemenea, rapoartele identifică lacune în schimbul de informații dintre autoritățile implicate, ceea ce dăunează eficacității acestuia.

5. URMĂTOAREA ETAPĂ

Traficul ilicit de bunuri culturale reprezintă un flagel care afectează țările Uniunii Europene. Comisia este invitată de către Consiliul Uniunii Europene să sprijine statele membre în vederea prevenirii și a combaterii traficului ilicit de bunuri culturale.

Procesul de revizuire a Directivei 93/7/CEE a fost inițiat în 2009. Consultarea publică referitoare la acest proiect a fost încheiată la data de 5 martie 2012²⁰.

Revizuirea Directivei 93/7/CEE constituie o ocazie de a îmbunătăți posibilitățile de a obține restituirea bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” și care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru începând cu 1993.

În acest context, Comisia analizează, de asemenea, modalitățile de facilitare a cooperării administrative și a consultării între autoritățile care exercită funcțiile prevăzute în directivă.

XXX

Comisia invită Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social European să ia act de prezentul raport.

²⁰ http://ec.europa.eu/culture/news/201112-consultation_fr.htm

Anexă

Tabele privind restituirile pe cale amiabilă, acțiunile de cooperare administrativă și acțiunile în restituire în perioada 2008-2011²¹

• Tabel recapitulativ al restituirilor pe cale amiabilă

Anul	Statul care restituie	Statul solicitant	Rezultatul
2008	Germania	Republica Cehă	1 statuie Pietă din lemn (Močidlec)
2008	Germania	Republica Cehă	4 statui din lemn ale Părinților Bisericii (Semín)
2008	Germania	Republica Cehă	1 statuie din lemn a unui înger (Klokočka)
2008	Spania	Suedia	Obiecte arheologice
2009	Germania	Republica Cehă	1 statuie din lemn a unui înger, Alegoria iubirii (Česká Skalice)
2009	Germania	Republica Cehă	1 sculptură din lemn a unui înger (Hněvčeves)
2009	Austria	Republica Cehă	1 statuie din lemn a Sfântului Ioan Nepomuk (Přistoupim)
2009	Slovenia	Italia	O carte de Gorzanis
2009	Austria	Republica Cehă	1 pictură a Sfintei Ana (Noutonice) provenind dintr-o biserică
2009	Germania	Grecia	90 de obiecte vechi
2010	Țările de Jos	Republica Cehă	Statui de îngeri (Hněvotín) (2)
2010	Germania	Republica Cehă	1 statuie din lemn a Sfântului Nicolae (Libníč)
2010	Austria	Bulgaria	Monede arheologice

²¹

Sursă: rapoartele naționale privind aplicarea directivei. Aceste tabele au fost verificate de autoritățile centrale responsabile de aplicarea Directivei 93/7/CEE. Totuși, anumite date nu sunt confirmate decât de unul dintre cele două state membre în cauză. Demersurile legate de o anumită restituire pot apărea în mai multe tabele.

2010	Suedia	Letonia	Picturi
2010	Franța	Spania	Pânză
2011	Republica Cehă	Austria	Sculptură din lemn „Christos Salvatorul”
2011	Regatul Unit	Grecia	6 icoane
2011	Estonia	Letonia	3 icoane
2011	Regatul Unit	Italia	2 manuscrise din secolul al XIV-lea și al XV-lea și un misal din secolul al XIV-lea
2011	Germania	Austria	Colecție de manuscrise
2011	Germania	Italia	Manuscris
2011	Franța	Germania	2 sculpturi

- Cereri de căutare de obiecte [articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/7/CEE]

Anul	Statul solicitant	Statul solicitat	Rezultatul
	Bulgaria	Belgia	Obiecte negăsite
	Italia Belgia	Germania (6)	Obiecte găsite (2)
	Germania	Austria	Obiect negăsit
2010	Ungaria Franța Grecia Republica Cehă	Italia	În curs (pictură) În curs (arhive) În curs (monede vechi) În curs (statuie)
2008	Lituania	Austria	Obiect găsit (procedură în curs)
2008 2010	Belgia Regatul Unit	Țările de Jos	Obiecte găsite (obiecte ecleziastice) Obiecte găsite (obiecte arheologice)

2008-2011	Germania Bulgaria	Austria	(7) Unele obiecte au fost găsite, dar altele nu (2) Obiecte găsite și restituite (monede arheologice)
2008-2011	Austria	Germania (3)	Obiecte găsite
2008-2011	Belgia Bulgaria Republica Cehă Germania Franța Ungaria Austria Portugalia România Slovacia Finlanda	Grecia	Obiecte negăsite
	Bulgaria	Polonia	În curs
	Polonia	Germania	Obiecte negăsite
	Bulgaria	România	Obiecte negăsite
	Italia (1) Ungaria (3) Republica Cehă (1)	Regatul Unit (5)	Obiecte găsite 1 obiect găsit, 2 obiecte negăsite Obiect negăsit
2008-2011	Grecia	Toate statele membre (39 de cazuri)	Obiecte negăsite

- Notificări de descoperire de obiecte [articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/7/CEE]

Anul	Statul care notifică	Statul notificat	Rezultatul
	Germania (5)	Franța Bulgaria Italia Spania Danemarca	Pozitiv (două sculpturi restituite) Nicio acțiune întreprinsă Pozitiv (vas restituit) Nicio acțiune întreprinsă Nicio acțiune întreprinsă
2011	Ungaria Grecia Spania	Italia	Nicio acțiune întreprinsă (vas din Apulia) În curs de restituire (obiecte liturgice) Pozitiv (obiecte de artă și cărți vechi restituite)
	Italia	Franța	Pozitiv (pictură restituită)
	Estonia	Letonia	Pozitiv (3 icoane restituite)
2010 2011 2010	Țările de Jos	Franța Franța Regatul Unit	În curs de restituire (statuie) Nicio acțiune întreprinsă (arhive) Nicio acțiune întreprinsă (obiecte arheologice)
	Slovenia	Austria	Obiect notificat neidentificat de Austria
	Germania Franța	Polonia	Pozitiv (sculptură restituită) Asistență oferită pentru preservarea obiectelor (10 picturi)
	Finlanda	Franța	Nicio acțiune întreprinsă

• Cereri de restituire (articolul 5 din Directiva 93/7/CEE)

Anul	Statul solicitant	Statul solicitat	Obiectul
2008	Republica Cehă	Austria	4 statui de sfinți din lemn și 2 relicvarii (procedura a fost anulată)
2008	Italia	Germania	Cască veche din bronz (cerere respinsă)

Anul	Statul solicitant	Statul solicitat	Obiectul
2009	Republica Cehă	Țările de Jos	Statuie a Sfintei Ana (în curs)
2009	Lituania	Austria	Sculptură „Christos înviat” (în curs)
2010	Republica Cehă	Austria	2 statui (în curs) 10 statui (restituite)
2011	Republica Cehă	Austria	1 statuie a Sfântului Ioan Nepomuk (Čímyšl)